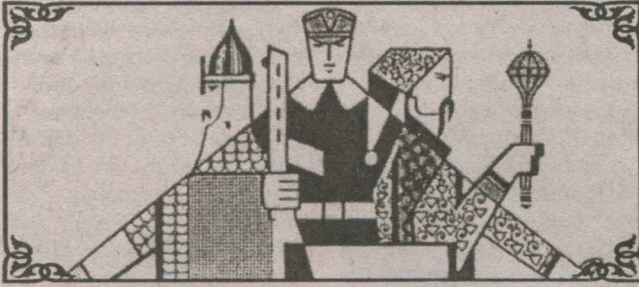

МІЖ ДВОХ ВОГНІВ ГАРТУВАЛАСЯ СОВІСТЬ

(Закінчення. Поч. в номері №39 від 7.10.2000 р.).

З часом повстанці спрямовують зброю проти фашистів. Так, у Володимирці розгромлено німецьку жандармерію, розбито «шцманів» і козаків, які сприяли німцям.

Зроблено вдалий напад на загін в Оржеві, де здобуто багато зброї та амуніції. В цьому бою загинув командир Сергій Качинський. В Кременці упівцями розгромлено ще одну карну експедицію. У квітні на Ковельщині почав діяти новий загін УПА «Помста Полісся». Від рук месників цього загону гине шеф спецвідділу СС улюбленець Гітлера Люцце зі своїм штабом недалеко від села Кортеліси, де було спалено фашистами всьє село.

Всі ці успішні бої українських повстанців дуже збентежили Берлін. Тому для ліквідації УПА німецьке командування висилає на Волинь і Полісся дивізію. Але ця акція їм не вдалася. В бою під Вербою загинуло 120 фашистів, біля Шумська - 30, в Острозі - 32, Мізочі - 11.

Досить велику акцію проти УПА фашисти провели на Горохівщині, яка тривала майже три тижні.

В червні 1943 року німці розпочали наступ проти УПА по всій Волині. Але це не дало позитивних результатів, бо керівництву УПА вдалось завчасно роздобути документ, в якому були вказані маршрути каральних відділів для знищення бандерівців. У цьому бою вбито 150 гестапівців карального загону і здобуто зброю та амуніцію.

Успішні бої з окупантами викликали в українського населення гордість за свою

армію, а тому в ряди УПА масово пішла молодь і уже в лютому 43-го року почали діяти нові загони: сотня Дороша, сотня Крука, сотня Гонти. Сильний ворожий удар молоді збройні сили України прийняли в Чорному лісі в кінці грудня 1943 року. Тут УПА зустрілась з великими силами німців при підтримці літаків, артилерії, які фактично замкнули загони повстанців сильним кільцем. Обороняючись з усіх боків, повстанці перейшли в контрнаступ у двох напрямках. Після рукопашних боїв кільце прорвалися. Фашисти відступили в цьому бою із 60 вбитими. В оунівців жертви - 4 вбитих і 11 поранено. Повільно наблизилась весна 1944 року. Західноукраїнські землі звільнюються від фашистів. Тепер продовжилась ще жорстокіша боротьба за свою землю, за свій народ.

Проти українських повстанців згуртувалися війська НКВД чисельністю 26000 чоловік під командуванням генерал-лейтенанта Кірюшина, дев'ятнадцять і двадцять перша стрілецька бригади - 5230 чоловік, танковий батальйон - 163 чол. і 22 танки, п'ять бронепоездів і 7700 чоловік. Одночасно розгорнуто партизанську дивізію Ковпака і введено її до складу органів НКВД на Західній Україні. Гине народ. Лише за неповний 1944 рік вбито 57405 українців, ув'язнено 50387 та вивезено до Сибіру 7393 сім'ї.

Розпочалися запеклі бої в прилісових населених пунктах. Переважні сили повстанців входять в глибину лісу, де зайняли другу лінію оборони. Сильній кулеметний і артилерійсь-

кий вогонь зупинив наступаючих енкаведистів і викликав панічну втечу. Трохи опам'ятавшись після невдалого наступу, вони знову кидаються в наступ. Тепер уже при підтримці танків і літаків. В цьому бою повстанці втрачають свого командира і 60 вбитими. Вночі під прикриттям темноти воїни в рукопашному бою проривають кільце ворога в трьох напрямках.

Не остеронь визвольної боротьби були також українські патріоти Млинівщини. В останній день грудня 1944 року відбувся бій з воїнами НКВД в коблинському лісі. В цьому бою загинули воїни Мулик Гнат з Іваня, Друченко Володимир з Дубного, Москалюк Анатолій, «Богдан» з Галичини та три невідомі. Під хутором Каролінка в нерівному бою восени 1944 року гине Потапчук Анатолій з с.Мошків, Соцюк Степан з с.Головчиці.

(Закінчення на 4 стор.).

У статті головного спеціаліста з охорони праці управління праці та соціального захисту населення райдержадміністрації Віктора Бориса «Договір дорожчий грошей», надрукованій у минулому номері часопису «Гомін», робиться наголос на такому важливому питанні, як укладання колективних договорів між власниками або уповноваженими ними органами та профспілковими комітетами.

У зв'язку з цим хочу зауважити, що останнім часом особливо загострилася увага на укладанні договорів в агропромисловому комплексі. Звичайно, нині тут проходить складний та неоднозначний процес реформування. Але виробництво не зупинилося, всі колективи працюють і ніхто не звільнив керівників новостворених агроформувань від зобов'язання за-

Профспілки

МІЖ ДВОХ ВОГНІВ ГАРТУВАЛАСЯ СОВІСТЬ

(Закінчення. Поч. на 3 стор.).

В Хрінницьких лісах в боротьбі за свою землю, за народ загинуло більше 30-ти повстанців і серед них три красуні: Тарасюк Галина (18 років), Сич Марія (24 років), Сич Надія (18 років). В селі Вичавки успішно дія-

ла повстанська друкарня. Але весною 1945 року її знищено. В цьому бою героїстично загинули молоді воїни Стасюк Володимир, Шкаровецький Павло та два невідомі воїни.

Бої велись аж до 1952 року. Останній бій на терені Млинівщини відбувся на

Водохрещі 19 січня 1952 року в селі П'яння на подвір'ї Шмиги, де загинули за волю України Яків Ковжук (провідник ОУН-УПА по Острогожецькому району) та Володимир Кореньовський. Крім них загинув малолітній син Шмиги Ростислав. Розповідає син Якова Ковжука Іван:

- ... Можна лише уявити собі життя у криївці: кілька снопів соломи, три рядна, фляга з водою, сухарі, чайник... Так жили не один день, не один тиждень, а дев'ять років - з осені 1943 року. Боже мій, яку ж то треба мати любов до України, до свого народу, до волі, яку треба було мати віру і силу духу, щоб вистояти в таких умовах, щоб не зломитися.

Вічна пам'ятьгероям, що загинули за волю України.

Семен ЧІСНОК,
голова районної
організації Конгресу
українських
націоналістів.